

Informace na měsíc prosinec 2024

Farnost
Česká
Třebová

Přehled nedělních bohoslužeb v prosinci a začátku ledna

1.12. 1. neděle adventní sbírka na pojištění kostelů (žehnání věnců)	08:00 09:30	Dlouhá Třebová Česká Třebová (+ neslyšící)	29.12. Svátek sv. rodiny	08:00 09:30 11:30	Dlouhá Třebová Česká Třebová Damníkov
8.12. 2. neděle adventní (možná k nám přijde sv. Mikuláš)	08:00 09:30	Dlouhá Třebová Česká Třebová (dětská)	5.1. Slavnost Zjevení Páně	08:00 09:30 13:30	Dlouhá Třebová Česká Třebová ČT - fara neslyšící
15.12. 3. neděle adventní (přejeme oslavencům)	08:00 09:30	Dlouhá Třebová Česká Třebová	11.1. sobota	14:00 18:00	Anenská Studánka Semanín
21.12. sobota	14:00 16:00	Romská bohoslužba na Borku Zhoř	12.1. Svátek Křtu Páně	08:00 09:30 11:00	Dlouhá Třebová Česká Třebová Česká Třebová - dětská
22.12. 4. neděle adventní sbírka na kněžský seminář	08:00 09:30 11:00	Dlouhá Třebová Česká Třebová Česká Třebová (dětská)	Dnes napiš sms nebo mail někomu jenom tak, abys ho potěšil, a nečekej, že ti to oplatí.		

Adventní rorátní mše v rotundě sv. Kateřiny

Sobotní roráty budou od 7 hodin ráno v rotundě sv. Kateřiny, následuje společná snídaně na domku.
(Týká se to sobot 7.12., 14.12., 21.12.)

Bohoslužby a setkání nejen pro seniory

2.12.	16:00	Žluták - Masarykova 2100	Mše svatá
16.12.	15:00	Bezděkov	Bohoslužba slova, návštěva nemocných
30.12.	15:30	Žluták - Masarykova 2100	Mše svatá
6.1.	15:30	Bezděkov	Mše svatá
13.1.	16:00	Žluták - Masarykova 2100	Mše svatá

Bohoslužby o Vánocích mimo neděle

24.12.	16:00	Česká Třebová - sv. Jakub	Mše svatá se zaměřením na děti, Štedrý den
	21:00	Damník	Mše svatá "půlnoční"
	23:00	Česká Třebová - sv. Jakub	Mše svatá "půlnoční"
25.12.	09:30	Česká Třebová - sv. Jakub	Mše svatá, Slavnost Narození Páně
26.12.	09:30	Česká Třebová - sv. Jakub	Mše svatá, Svátek sv. Štěpána
	11:30	Rybník	Mše svatá
31.12.	15:00	Česká Třebová - sv. Jakub	Mše svatá na poděkování za uplynulý rok
	23:30	Česká Třebová - rotunda	Mše svatá "půlnoční" na uvítání nového roku
1.1.	10:00	Česká Třebová - sv. Jakub	Mše svatá, Slavnost Matky Boží, Panny Marie

Přehled akcí v České Třebové a okolí

1.12.	09:30	Setkání neslyšících po společné bohoslužbě	Česká Třebová - fara
1.12.	17:00	Adventní neděle ve Skuhrově - viz plakát	Skuhrov
2.12.	18:30	Kurz pro lektory	Česká Třebová - fara
5.12.	09:00	Vikariátní setkání kněží a jáhnů	Lanškroun
5.12.	19:00	Pastorační rada	Česká Třebová - fara
6.12.	15:00	Úklid kostela	Česká Třebová
6.-7.12.	Program mládeže s přespáním na faře v České Třebové		
7.12.	09:00	Duchovní obnova farnosti	Česká Třebová - fara
7.12.	13:30	Bruslení Orel	Česká Třebová - zimní stadion
8.12.	15:00	Koncert fléten	Česká Třebová - rotunda
10.12.	09:00	Setkání seniorů s Veronikou Čepelkovou	Česká Třebová - fara
10.12.	19:00	Biblická hodina	Česká Třebová - fara
12.12.	19:00	Setkání mužů	Česká Třebová - fara
14.12.	09:00	Duchovní obnova - Litomyšl - viz plakát	Litomyšl - fara
14.12.	19:00	Koncertní provedení Rybovy mše vánoční	Česká Třebová - sv. Jakub
15.12.	11:00	Živý Betlém - průvod městem od fary v Hýblově ulici přes Staré náměstí do ulice Nádražní	
15.12.	15:00-18:00	Svatost smíření s nabídkou knih z Flétny	Česká Třebová - fara
17.12.	17:00	Koncert žáků	Semanín - kostel
18.12.	17:00	Biblické tance	Č. Třebová - fara
22.12.	16:00	Adventní koncert	Dlouhá Třebová
23.12.	17:00	Zdobení kostela na Vánoce	Česká Třebová
29.12.	15:00	Zahájení Jubilejního roku v katedrále Sv. Ducha	Hradec Králové

PODÁVÁNÍ SVATÉHO PŘIJÍMÁNÍ V NAŠICH FARNOSTECH

Milí přátelé,

jelikož ohledně podávání Těla a Krve Páně při bohoslužbách v naší farnosti máme několik možností a dost často se někteří z Vás obrací na mě, nebo na Dušana, s otázkou, jak mohou nebo jak by měli přijímat, chci se ještě k tomu veřejně vyjádřit a tuto záležitost vysvětlit.

ANO - skutečně přijímáme Tělo a Krev Páně, nikoli chléb a víno.

Můžeme přijímat ve stoje nebo v kleče.

Když nám bude svaté přijímání nabízeno pod obojí, dostaneme Tělo Páně na dlaň a sami si buď namočíme Eucharistii v Krvi Páně anebo rovnou bez namáčení přijmeme Tělo Páně.

Každý kdo bude chtít, tak jako doposud, může přijímat Tělo Páně do úst (nenastavuje dlaň).

TĚLO PÁNE BUDEME PŘIJÍMÁT OD PODAVAJÍCÍHO BRATRA NEBO SESTRY.

o. Adam

PAPEŽ FRANTIŠEK

Pán nás shromažďuje kolem svého stolu a stává se pro nás chlebem: "Je to chléb sváteční na stole dětí, [...] vytváří sdílení, posiluje svazky, chutná po společenství" (Hymnus 17. Národního eucharistického kongresu, Matera, 2022). Evangelium, které jsme právě slyšeli, nám však říká, že chléb se na stole světa nedělí vždy: to je pravda; ne vždy z něj vyzařuje vůně společenství; ne vždy se láme ve spravedlnosti.

Je dobré se zastavit před dramatickou scénou, kterou Ježíš popisuje v podobenství, jež jsme právě slyšeli: na jedné straně boháč oděný do purpuru, který se honosí svým bohatstvím a bohatě hoduje; na druhé straně chudák pokrytý vředy, který leží u dveří a doufá, že mu ze stolu spadne pár drobků, aby se nasytil. A před tímto rozparem – který vidíme každý den – se ptáme: k čemu nás svátost eucharistie, zdroj a vrchol života křesťana, vybízí?

Kromě Božího prvenství nás eucharistie vybízí k lásce k bratrům a sestrám. Tento chléb je svátostí lásky par excellence. Je to Kristus, kdo se za nás obětuje a láme a žádá nás, abychom udělali totéž, aby se náš život stal rozemletou pšenicí a chlebem, který nasytí naše bratry a sestry. Boháč z evangelia v tomto úkolu selhává; žije v bohatství a hojně hoduje, aniž by si všiml tichého pláče chudého Lazara, který leží vyčerpaný u jeho dveří. Teprve na konci svého života, když Pán obrací karty, si konečně všimne Lazara, ale Abraham mu říká: "Mezi námi a tebou se vytvořila velká propast" (Lk 16,26). Ale vytvořil jsi ji ty: ty sám. Jsme to my, kdo v sobectví hledí do propastí. Byl to boháč, kdo za svého pozemského života vyhloubil propast mezi sebou a Lazarem, a nyní, ve věčném životě, tato propast zůstává. Naše věčná budoucnost totiž závisí na tomto životě: pokud si nyní vykopeme propast ve vztahu k bratrům a sestrám, "vykopeme si hrob" na později; pokud si nyní postavíme zeď proti bratrům a sestrám, zůstaneme později uvězněni v osamění a smrti.

Eucharistie nám především připomíná Boží primát. Bohatý člověk v podobenství není otevřený vztahu s Bohem: myslí jen na svůj vlastní blahobyť, na uspokojení svých potřeb, na užívání si života. A s tím přišel i o své jméno. Evangelium neříká, jak se jmenoval: jmenuje ho "bohatý člověk", na rozdíl od chudáka, kterému dává jméno Lazar. Bohatství tě přivede i k tomu, že tě také zbaví tvého jména. Je spokojený sám se sebou, opilý penězi, omráčený jarmarkem marnosti, v jeho životě není místo pro Boha, protože uctívá jen sám sebe. Není náhodou, že nevyslovujeme jeho jméno: říkáme mu "bohatý", definujeme ho pouze přídavným jménem, protože nyní ztratil své jméno, ztratil svou identitu, která je dána pouze statky, které vlastní. Jak smutná je tato skutečnost i v dnešní době, kdy zaměňujeme to, co jsme, s tím, co máme, kdy posuzujeme lidi podle jejich bohatství, titulů, které mají, funkcí, které zastávají, nebo značky oblečení, které nosí. Je to náboženství majetku a zdání, které často ovládá scénu tohoto světa, ale nakonec nás zanechává s prázdnýma rukama: vždycky. Tomuto boháči z evangelia totiž nezůstalo ani jméno. Už není nikým. Naopak, chudák má jméno Lazar, což znamená "Bůh pomáhá". Navzdory své chudobě a marginalizaci si může zachovat svou důstojnost, protože žije ve vztahu s Bohem. V jeho jménu je něco z Boha a Bůh je neochvějnou nadějí jeho života.

Zde je tedy trvalá výzva, kterou eucharistie nabízí našemu životu: uctívat Boha, a ne sebe. Postavit do středu pozornosti Jeho, a ne marnivost vlastního já. Připomenout si, že pouze Pán je Bůh a všechno ostatní je dar jeho lásky. Protože pokud uctíváme sami sebe, umíráme v dusivém sevření svého malého já; pokud uctíváme bohatství tohoto světa, zmocní se nás a udělá z nás otroky; pokud uctíváme boha vzhledu a opíjíme se marnotratností, dříve či později po nás sám život bude chtít zaplatit účet. Život po nás vždycky chce platit účet. Když naopak adorujeme Pána Ježíše přítomného v eucharistii, dostává se nám také nového pohledu na náš život: nejsem věcmi, které vlastním, ani úspěchy, kterých se mi podařilo dosáhnout; hodnota mého života nezávisí na tom, kolik toho mohu předvést, ani se nezmenšuje, když selžu a neuspěji. Jsem milované dítě, každý z nás je milované dítě; jsem požehnaný Bohem; chtěl mě obléci do krásy a chce mě osvobodit, chce mě osvobodit od všech otroctví. Pamatujme si toto: Kdo uctívá Boha, nestává se otrokem nikoho: je svobodný. Znovu objevme modlitbu klanění, na kterou se často zapomíná. Znovu objevme klanění, modlitbu adorace: osvobozuje nás a navrácí nám důstojnost dětí, ne otroctví.

Drazí bratři a sestry, je bolestné vidět, že toto podobenství je stále příběhem naší doby: nespravedlnost, nerovnost, nerovnoměrné rozdělování zdrojů země, zneužívání vlivu mocných proti slabým, lhostejnost vůči volání chudých, propast, kterou denně hloubíme a která vytváří marginalizaci, to vše nás nemůže nechat lhostejnými. A tak si dnes společně uvědomme, že eucharistie je proroctvím nového světa, je to přítomnost Ježíše, který nás žádá, abychom se zavázali k účinnému obrácení: obrácení od lhostejnosti k soucitu, obrácení od plýtvání ke sdílení, obrácení od sobectví k lásce, od individualismu k bratrství.

Bratři a sestry, sněme. Sněme o takové církvi: eucharistické církvi. Složené z žen a mužů, kteří se lámou jako chléb pro všechny, kdo trpí osamělostí a chudobou, pro ty, kdo hladoví po něze a soucitu, pro ty, jejichž životy se hrouť, protože jim chybí dobrý kvas naděje. Církev, která klečí před eucharistií a s úctou uctívá Pána přítomného v chlebu, ale která se také umí se soucitem a něhou sklonit před ranami trpících, pozvedá chudé, stírá slzy trpících a sama se stává chlebem naděje a radosti pro všechny. Protože není pravé eucharistické bohoslužby bez soucitu s mnoha "Lazary", kteří i dnes krácejí vedle nás. A je jich tolik!

Bratři a sestry, z tohoto města Matera, "města chleba", bych vám rád řekl: Vraťme se k Ježíši, vraťme se k eucharistii. Vraťme se k chuti chleba, protože když máme hlad po lásce a naději nebo jsme zlomeni životními bolestmi a utrpením, Ježíš se stává pokrmem, který nás sytí a uzdravuje. Vraťme se k chuti chleba, protože zatímco ve světě stále dochází k nespravedlnosti a diskriminaci chudých, Ježíš nám dává chléb sdílení a denně nás posílá jako apoštoly bratrství, apoštoly spravedlnosti a apoštoly pokoje. Vraťme se k chuti chleba, abychom byli eucharistickou církví, která staví Ježíše do středu a stává se chlebem něhy, chlebem milosrdenství pro všechny. Vraťme se k chuti chleba, abychom si připomněli, že zatímco se naše pozemská existence stravuje, eucharistie předjímá příslib vzkříšení a vede nás k novému životu, který přemáhá smrt.

Zamysleme se dnes nad bohatým mužem a Lazarem. Tohle se děje každý den. A mnohokrát se také – stydme se – odehrává v nás, tento boj, mezi námi, ve společenství. A když naděje pohasne a my v sobě pocítíme osamělost srdce, vnitřní únavu, trýzeň hříchu, strach z neúspěchu, vraťme se znovu k chuti chleba. Všichni jsme hříšníci: každý z nás si nese své vlastní hříchy. Ale i jako hříšníci, vraťme se k chuti eucharistie, k chuti chleba. Vraťme se k Ježíši, klanějme se mu, přijměme ho. On jediný totiž vítězí nad smrtí a vždy obnovuje náš život.

Hledej i tam, kde jiní nehledají, jdi tam, kam se ostatní jít obávají, protože pak se mnohem pravděpodobněji dostaneš i tam, kde se životní poklady ukrývají.

(autor neznámý)

ROZHOVOR S LIBOREM LODEREM

Adam: Libore, před chvílí skončila katecheze a na závěr každého našeho setkání s dětmi adorujeme Pána Ježíš v Nejsvětější Svátosti, alespoň pár minut. Je to také na tvé přání...

Jaký má pro Tebe tato modlitba význam, Libore?

Libor: Já mohu jenom mluvit z toho, co jsem zažil. Chvilé, kdy jsem strávil před Nejsvětější Svátosti, kdy jsem byl opravdu v úzkých, byl jsem na dně. Tehdy jsem cítil Boží přítomnost. A ten slogan, kdy se říká, že utíkám se k Tobě Pane, tak to u mě opravdu tak bylo. V těch těžkých chvílích jsem hledal možnost usebrat se před Svátosti. Proto chci dětem na vlastním příkladu ukázat, že je velmi důležité být s Ježíšem v tichu, v pravdě a ve svobodě. Adorovat pravidelně a v tichu je moc důležité. Boží jazyk je ticho. To bych chtěl dětem nějakým způsobem zprostředkovat.

Adam: Také mám rád ticho. Dnes během katecheze jsme mluvili o daru odpuštění, který nelze koupit. To jsme jednoznačně řekli, aby tomu děti rozuměly, že jsou věci, které nelze koupit. Určitě Libore máš tu zkušenost, kdy děkuješ Bohu za Jeho odpuštění...

Libor: Zase vezmu zážitek z minulosti, a to proto, že jsem obrácený hříšník. Při mé první svaté zpovědi, mě můj zpovědník dal za úkol sepsat seznam, tak jsem psal několik hodin, a když jsem s tím měl jít k první svátosti smíření, tak to se mnou malém šlehlo. A po takové anabázi, kdy jsem třikrát objel ten kostel autem, tak při čtvrtém mě potkalo auto v protisměru a teprve jsem se do toho kostela vydal a řekl celou pravdu o sobě, teprve jsem poprvé v životě uslyšel zpívat včely.

Adam: Je úžasné a zajímavé, že já sám, který se zpovídám, nemám problém ti říct, když se občas sejdem, že jsem něco nedal... Jsem si jistý, že i to souvisí s našim vztahem k Pánu a touhou po odpuštění, i když nejsme dokonalí, ale nadále jsme hříšníci... To, na co si ještě vzpomínám... Když jste doprovázeli své děti... Elišku a Jonáše, jejího manžela, tak si vybavuji, že i před svatbou jsi chtěl ke svátosti smíření, což se uskutečnilo, pak po ní, Vy, rodiče Elišky a ještě rodiče Jonáše jste se spolu nad svými dětmi modlili. Měl jsem v očích slzy a říkám si, že ti mladí mají takové štěstí...

Libor: V tomto konkrétním případě Jonáš sám chtěl, abychom se za ně modlili. Než jsme odjeli do kostela také jsme strávili asi hodinu v naší domácí "kapličce", kde jsme se modlili. Já jsem také prosil, aby i oni se modlili za mě. Abych vážil svá slova, která řeknu nahlas. Byla to poptávka z jejich strany. Myslím si, že Ježíš touží po naší poptávce. Abychom Ho chtěli, abychom po Něm toužili, abychom byli očištěni. On čeká, jak jsme i dnes říkali dětem na katechezi, kdy přijdeme k Němu, On se opravdu raduje. Tak jsem se radoval i já, když Jonáš za mnou přišel, protože to není zvykem v dnešní společnosti, aby budoucí manžel naší dcery si přišel pro požehnání a abychom se spolu pomodlili před svatbou.

Adam: Libore moc si tě vážím a děkuji.

ANKETA - SČÍTÁNÍ VĚŘÍCÍCH PŘI BOHOSLUŽBÁCH

Vzhledem k tomu, že na Královéhradeckém biskupství probíhá vyhodnocování anket ze sčítání věřících v jednotlivých farnostech, tak výsledky budou zveřejněny (nedříve) v prvním týdnu v prosinci.

EKONOMICKÉ ZÁLEŽITOSTI

Milí,

z důvodu administrativně náročného zpracování finančních operací a vedení účetnictví v rámci jedné českotřebovské farnosti, byly k datu 31. října 2024 zrušeny podúčty pro filiální kostely a kostely v obcích: Anenská Studánka, Rybník, Semanín a Třebovice.

Finanční prostředky z těchto podúčtů byly převedeny na hlavní účet farnosti Česká Třebová. Děkujeme Vám všem, kteří jste se o tyto účty starali a za udělení souhlasu tyto změny provést.

K datu 1. listopadu 2024 vedeme tyto účty:

Římskokatolická farnost-děkanství Česká Třebová:

Česká Třebová – hlavní účet

1321759389/0800

Podúčet:

Česká Třebová – rekonstrukce kostela sv. Jakuba

70017-1321759389/0800

Dlouhá Třebová

60011-1321759389/0800

Římskokatolická farnost Damníkov

Damníkov - hlavní účet

1320872339/0800

Dále v rámci farnosti vedeme vkladový (spořicí) účet, na kterém jsou uloženy a úročeny finanční prostředky z nájmu a prodeje pozemků.

Od března vygeneroval tento vkladový účet výnos 89.955, - Kč.

V případě, že byste chtěli svůj dar věnovat pro konkrétní účel, např. na opravu varhan v Anenské Studánce, je možné toto vaše přání (záměr daru) upřesnit a specifikovat do údajů pro příjemce v rámci zadávání příkazu k platbě.

Jménem farnosti děkuji všem dárcům, kteří nás finančně podporují.

Dušan Stolarik

Papežova doprovodná nota k Závěrečnému dokumentu synody o synodalitě. Dokument zveřejněný 25. listopadu 2024.

V průběhu jednotlivých etap synody, kterou jsem zahájil v říjnu 2021, jsme naslouchali tomu, co Duch svatý v této době říká církvim.

Závěrečný dokument XVI. řádného generálního shromáždění biskupské synody shromažďuje plody cesty poznamenané nasloucháním Božímu lidu a rozlišováním pastýřů. Celá církev se nechala osvítit Duchem svatým a byla vyzvána, aby četla svou vlastní zkušenost a určila kroky, které je třeba učinit, aby žila ve společenství, uskutečňovala participaci a podporovala poslání, které jí svěřil Ježíš Kristus. Synodální cesta, započatá v místních církvích, pak prošla národními a kontinentálními fázemi a vedla ke konání shromáždění biskupské synody na dvou zasedáních v říjnu 2023 a v říjnu 2024. Nyní tato cesta pokračuje v místních církvích a jejich seskupeních a cení si Závěrečného dokumentu, který byl 26. října odhlasován a schválen shromážděním ve všech jeho částech. I já jsem jej schválil a svým podpisem jsem nařídil jeho zveřejnění, čímž jsem se připojil k „my“ celého shromáždění, které se prostřednictvím Závěrečného dokumentu obrací ke svatému věřícímu Božímu lidu.

Uznávaje hodnotu dokončené synodální cesty, předávám nyní celé církvi pokyny obsažené v Závěrečném dokumentu jako plod toho, co během těchto let dozrálo díky naslouchání a rozlišování, i jako směrodatnou orientaci pro její život a poslání.

Závěrečný dokument je součástí řádného magisteria Petrova nástupce (srov. EC 18 § 1; KKC 892) a jako takový žádám, aby byl přijat. Představuje formu výkonu autentického učení římského biskupa, která má některé nové rysy, ale ve skutečnosti odpovídá tomu, na co jsem měl možnost poukázat 17. října 2015, kdy jsem uvedl, že synodalita je správným interpretačním rámcem pro chápání hierarchické služby.

Při schvalování dokumentu 26. října jsem řekl, že „není striktně normativní“ a že „jeho aplikace bude vyžadovat několik zprostředkování“. To však neznamená, že nezavazuje církev k tomu, aby od nynějška činily rozhodnutí v souladu s tím, co je v něm uvedeno. Místní církve a seskupení církví jsou nyní vyzvány, aby v různých kontextech uplatňovaly směrodatné pokyny obsažené v dokumentu, a to prostřednictvím procesů rozlišování a rozhodování, které předpokládá právo a samotný dokument. Dodal jsem také, že „je zapotřebí času, aby se dospělo k rozhodnutím, která budou zapojovat celou církev“: to platí zejména pro témata svěřená deseti studijním skupinám, k nimž mohou být vzhledem k nezbytným rozhodnutím přidány další. Závěr XVI. řádného generálního shromáždění biskupské synody neznamená konec synodálního procesu.

Navazuji zde s přesvědčením na to, co jsem indikoval na konci členité synodální cesty, která vedla k promulgaci *Amoris laetitia* (19. března 2016): „ne všechny doktrinární, morální či pastorační diskuse musí být řešeny zásahy magisteria. V církvi je samozřejmě nutná jednotu nauky a praxe, to však nebrání existenci různých způsobů výkladu určitých aspektů nauky nebo určitých důsledků z ní vyplývajících. To se bude dít, dokud nás Duch nepřivede k úplné pravdě (srov. J 16,13), tj. až nás dokonale uvede do Kristova tajemství a my budeme moci vše vidět jeho pohledem. Kromě toho lze v každé zemi či regionu hledat inkulturovanější řešení, pozorná k místním tradicím a výzám“ (AL 3).

Závěrečný dokument obsahuje pokyny, které lze s ohledem na jeho základní směry již nyní realizovat v místních církvích a seskupeních církví s přihlédnutím k různým kontextům, k tomu, co již bylo vykonáno a co je třeba ještě vykonat, aby se stále lépe poznával a rozvíjel styl vlastní misijní synodální církvi.

V mnoha případech jde o to, aby se účinně uplatňovalo to, co je již stanoveno v existujícím právu, a to jak latinském, tak východním. V jiných případech bude možné na základě synodálního rozlišování a v rámci možností naznačených v Závěrečném dokumentu přistoupit k tvůrčí aktivaci nových forem služby a misijní činnosti, experimentovat a podrobovat zkušenosti ověřování. Ve zprávě plánované pro návštěvu ad limina bude každý biskup pečlivě informovat o tom, jaká rozhodnutí byla učiněna v jemu svěřené místní církvi ve vztahu k tomu, co je uvedeno v Závěrečném dokumentu, s jakými obtížemi se setkal a jaké jsou výsledky.

Úkol doprovázet „realizační fázi“ synodální cesty na základě pokynů, které nabízí Závěrečný dokument, je svěřen generálnímu sekretariátu synody spolu s dikasterií Římské kurie (srov. EC 19-21).

Synodální cesta katolické církve, oživovaná také touhou pokračovat v cestě k plné a viditelné jednotě křesťanů, „potřebuje, aby společná slova doprovázely činy“ (Závěrečný pozdrav XVI. řádnému generálnímu shromáždění biskupské synody, 26. října 2024). Kéž Duch svatý, dar Zmrtvýchvstalého Pána, celou církev na této cestě podporuje a vede. Kéž on, který je harmonií, nadále omlazuje církev silou evangelia, obnovuje ji a vede k dokonalému spojení s jejím Ženichem (srov. LG 4). Duch a nevěsta totiž říkají Pánu Ježíši: „Přijď“ (srov. Zj 22,17).

24. listopadu 2024

Slavnost našeho Pána Ježíše Krista, Krále vesmíru

František

Duchovní obnova

sobota 7. 12. 2024

katolická fara v České Třebové

"Přijď království Tvé"

9:00 - 10:15 - 1. přednáška

10:15 - 10:45 - přestávka, občerstvení

10:45 - 12:00 - 2. přednáška

12:00 - 13:30 - společný oběd

13:30 - 15:00 - adorace a chvály

Během adorace,
bude pro účastníky obnovy
možnost přistoupit
ke svátosti smíření,
přímluvné modlitbě
a udělení svátosti pomazání nemocných

*Na oběd se hlase v kanceláři, telefonicky
nebo emailem do pondělí 2. 12. 2024*

obnovu povede:

PeaDr. Vladimír Beňo, trvalý jáhen

**Svátost smíření
a možnost rozhovoru
neděle, 15. 12. 2024
15:00 - 18:00
fara Česká Třebová**

Sloužit budou:

Milan Romportl (Borová u Poličky)

Josef Roušar (Rychnov n. Kněžnou)

Jan Barborka (centrum mládeže "Vesmír")

Adam Grabiec

14. 12. 2024, sobota
Duchovní obnova,
katolická fara Litomyšl

**SEDMKRÁT NA HOKU =
NAHOKU**

9:00 - první setkání

10:30 - druhé setkání

11:45 - mše sv. v kapli sv. Markéty, oběd

13:30 - setkání s dotazy

14:30 - 15:00 - adorace s požehnáním

Pokud můžeš, vezmí si s sebou Bibli

Těším se na Tebe

Adam Grabiec, Česká Třebová